

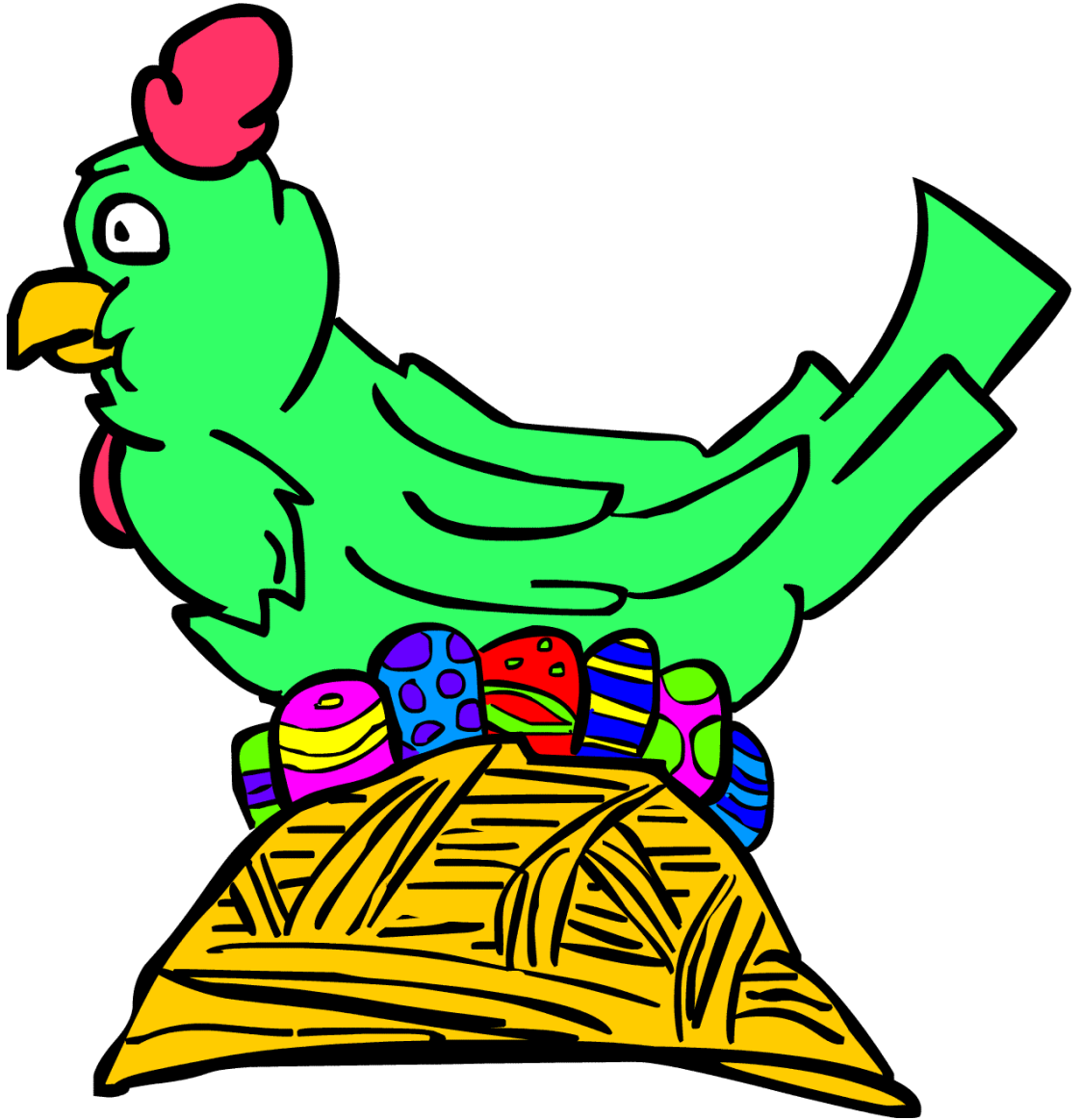
Broedkip Barbara en de bonte kuikens

Op een mooie dag, toen Bikkellandia nog één groot Bikkellandia was, klonk boven alles uit een heel hard getok: TOKTOKTOKTOK! Meteen werden alle Chillers wakker, de Piepers stopten met rennen, de Bikkels gooiden hun puzzels aan de kant en de Woestelingen lieten hun gewichten vallen. Iedereen rende naar de grote Bikkelboerderij aan de rand van het bos. Want daar, in een groot nest, zat broedkip Barbara vrolijk en hard te tokken.

En dat kon maar één ding betekenen: de bonte eitjes waren uitgekomen! Want ieder jaar, vlak voor de zomer, legde Barbara 7 bonte eitjes in haar nest op de Bikkelboerderij. Een heel jaar lang zat Broedkip Barbara op haar eitjes te broeden. Weet jij wat dat betekent, 'broeden'? Dat betekent dat een vogel, of in dit geval een kip, zachtjes bovenop de eitjes gaat zitten om ze lekker warm te houden. Na een tijdje barsten de eitjes open en komen er kleine babykuikentjes uit!

Maar de eitjes en kuikentjes van Broedkip Barbara waren geen gewone eitjes en kuikentjes. Nee, het waren bónte eitjes en bónte kuikentjes: helemaal vrolijk gekleurd met allerlei strepen, stippen en mooie versiersels.

De eitjes leken wel paaseieren! En de kuikentjes ... die waren zó schattig, lief en knuffelig met al die kleurtjes! Iedereen wilde dolgraag zo'n bont kuikentje hebben. En dat mocht ook. Als de kuikens waren uitgekomen, begon Barbara heel hard te tokken tot alle kinderen uit de dorpjes voor haar stonden. Zodra iedereen er was, stond Barbara met een trotste blik in haar ogen op, met één kuiken op haar rug. Als je geluk had, liep Barbara naar jou toe en gaf ze jou een kuiken. Zeven kinderen hadden ieder jaar het geluk om zo'n prachtig kuiken te krijgen. De rest moest weer een jaartje wachten en hopen dat ze volgend jaar aan de beurt kwamen.

Bikkelboy Bob en Pieper Piet hoopten ook dit jaar dat zij een bont kuiken zouden krijgen. Het was zo leuk om zo'n klein, vrolijk gekleurd kuikentje te verzorgen, ermee te spelen en te knuffelen. Ze probeerden zo ver mogelijk vooraan te staan, zodat Barbara hen goed kon zien.

Het uitdelen was begonnen. Barbara liep rond en ja hoor, ze liep rechtstreeks naar Bob en gaf hem een kuikentje. Bob nam het kuiken voorzichtig van haar over en hield het goed vast. Piet vond het leuk voor Bob, maar was ook een beetje jaloers. Waarom liep Barbara niet naar hem toe? Kijk, daar kreeg Bikkel Babet ook al een kuikentje. Er waren nu al vijf kuikentjes uitgedeeld en broedkip Barbara had nog niet één keer naar hem gekeken. Zag ze hem wel staan?

B *nl*

'Bob,' fluisterde Piet, 'denk je dat Barbara mij wel ziet? Ik wil zo graag ook een kuikentje!'

Bikkelboy Bob gaf niet meteen antwoord maar dacht even diep na. Er kwamen rimpeltjes op zijn voorhoofd en als je goed luisterde, hoorde je het zachtjes ratelen in zijn hoofd. Allerlei plannetjes kwamen in hem op...

Wat kun jij bedenken om Piet te helpen ook een kuikentje te krijgen? Dat zijn hele goede en slimme ideetjes. We zullen eens kijken wat Bikkelboy Bob heeft bedacht...

Plots stopte het ratelen in Bobs hoofd, het werd muisstil. Piet keek hem gespannen aan. Zou Bob een oplossing hebben bedacht? 'Ik weet de oplossing Piet', zei Bob plotseling. 'Je moet steviger gaan staan, rechtop zodat je een klein beetje groter lijkt. Je voeten stevig op de grond, zodat niemand je aan de kant kan duwen en je handen in je zij. Probeer het maar, dan ziet ze je vast!'

Piet probeerde het: hij ging stevig staan, de voeten iets uit elkaar zodat hij niet wankelde, keurig rechtop en zijn kin een beetje de lucht in. Piet zag eruit als een echte Bikkel! En ja hoor, Barbara keek rond, zag Piet en liep naar hem toe om hem een kuikentje te geven! Piet en Bob waren dolgelukkig en hebben nog heel lang met hun kuikens gespeeld en geknuffeld!

Bnl